

[Fischer]

Hvilke lande skal vi så først og fremmest give bistand til? Landedebatten er meget vigtig, og den skal efter vores opfattelse føres på en politisk seriøs og kritisk måde. Den egner sig ikke til en polemik, f.eks. ikke til en strid om lande- navne her i folketingsalen, sådan som SF tilsyneladende lægger op til. Vi deler det synspunkt, som såvel udenrigsministeren som den socialdemokratiske ordfører, fru Helle Degn, har fremsat om at henlægge denne debat til udenrigsudvalget.

For så vidt angår de overordnede principper for denne debat vil vi fra konservativ side lægge vægt på, at vi er særlig opmærksom på landenes evne og vilje til at give hjælpen den ønskede virkning. Vi vil se nøje på eventuelle bureaukratiske hindringer også i de politiske strukturer, som måske gør det svært for hjælpen at komme frem og få virkning hos de fattige mennesker, som vi virkelig ønsker at bistå til et bedre liv.

Et andet vigtigt spørgsmål, der berører et ulands evne til at mobilisere egne ressourcer og dermed få større udbytte af den danske hjælp, er forholdet til det private erhvervsliv. Vi har heldigvis set en positiv udvikling i en række ulande, hvor statsvirksomhed med dets velkendte spild og ineffektivitet er blevet afløst af private virksomheders langt større effektivitet.

Og hvordan forholder de pågældende landes magthavere sig til de fundamentale menneskerettigheder? Det er hævet over enhver tvivl, at der er en nær sammenhæng mellem en sund og positiv social-økonomisk udvikling i et uland og overholdelse af de fundamentale menneskerettigheder. Det gælder også vigtige facetter af disse menneskerettigheder som holdningen til børnearbejde, hvor en ny ILO-rapport viser et chokerende højt tal for misbrug af børn i en række ulande.

Vi kan nok ikke fra dansk side fremkalde de store ændringer på disse områder, men vi kan skabe debat med magthaverne, hvor der er overtrædelser, og det kan være første skridt i en proces, der fører til bedre forhold, ikke mindst hvis vi kan gøre det sammen med andre store donorlande.

Kvindernes muligheder for at deltage på lige fod med mændene i et lands udvikling er også et centralt aspekt, som skal have vor store opmærksomhed.

Miljøhensynet er kommet godt med i den danske ulandspolitik i de senere år. Det vedrører det enkelte ulands sunde fremtid, men bestemt også vor fælles fremtid. Vi kan blot tænke på de uhyggelige globale konsekvenser af regnskovenes udryddelse.

Debatten om midler er central. Vi betragter det fra konservativ side som både påkrævet, nyttigt og helt igennem legitimt også at tage hensyn til vore egne interesser, herunder vore arbejdspladser, ved at få dansk erhvervsliv placeret bedre, end tilfældet er i dag.

Vi bør tilstræbe, at vi som danskere i videst muligt omfang yder hjælp med danske produkter, dansk viden og danske eksperter. Vi ser intet forkert i denne sammenhæng, tværtimod ønsker vi at fremme den.

For så vidt angår det internationale samarbejde, ikke mindst den multilaterale hjælp, erkender vi den nuværende fordeling som det politisk aktuelt opnåelige, og det vil vi arbejde ud fra, men på længere sigt betragter vi en større dansk egenindsats som ønskværdig.

Jeg vil gerne complimentere udenrigsministeren og Danida for, at det er lykkedes at få flyttet et UNDP-indkøbskontor fra Genève til København. Det betyder flere muligheder og lettere vilkår for danske virksomheder, men presset på UNDP bør naturligvis ikke stilles i bero i glæden over denne indrømmelse. Vi har brug for fundamentalt at få rettet op på en 10-års-skævhed i dansk disfavør fra FN's side, så danske virksomheder får større vægt i forholdet til FN. Vi kan nu engang ikke ændre den danske virksomhedsstruktur af hensyn til FN. FN må vise sig langt mere imødekommende.

Vi byder da også det bebudede samarbejde i et særligt kontaktorgan mellem Danida, LO og industrien velkommen. Jeg synes, LO i for lang tid har haft en noget passiv holdning i forhold til at sikre, at dansk ulandsbistand giver flere danske arbejdspladser. Vi vil også være opmærksom på, at især de mindre og mellemstore firmaer bliver bedre placeret, og vi opfordrer Danida til en særlig indsats på dette område. Jeg har også bemærket de ideer og holdninger, der er kommet til udtryk fra industriministerens side på dette område.

Dansk ulandshjælp er blevet en vigtig del af dansk udenrigspolitik, et område, hvor vi har chance for at placere Danmark positivt rundt om i verden, samtidig med at vi opfylder den